

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ȚI.

ANULŪ L.

SĒ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortiseri nefranate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N°. 54.

Luni, Marți 10 (22) Martie.

1887.

Brașovŭ, 9 Martie 1887.

Măne va fi mare serbare în Berlinŭ. Optŭzeci și cinci membri din diferitele familii prin ciare suverane ale Europei vorŭ încungiura pe împăratulŭ *Wilhelm*, care împlinesce în 22 Martie a. c. nouăzeci de ani, o etate pe care în cursulŭ istoriei puținŭ domnitorŭ vorŭ fi ajuns'o. Unŭ numărŭ de peste trei sute înalți demnitarŭ și diplomați din tôte țerile vorŭ aduce bētrānului monarchŭ felicitări în numele celorŭ ce i-au trimisŭ. Și Papa va fi reprezentatŭ c'unŭ trimisŭ specialŭ în persōna cardinalului Galimberti. Spectacolulŭ ce-lŭ va oferi lunei ȝiua de mâne ne arată imperiulŭ germanŭ în tōtă strălucirea puterei și a influenței, de care se bucură aȝi. Acēsta pozițiune îi impune Germaniei o grea răspundere, în aceste timpuri mișcate și critice, și cu îngrijire se întrēbă aȝi micŭ și mare, cā ore va sci ea sē folosescă puterea și influința sa spre binele popōrelorŭ și alŭ statelorŭ europene?

Se vorbește erāși forte multŭ de alianța *germano-austro-italiană*. Intr'unŭ modŭ demonstrativŭ a făcutŭ cunoscutŭ Monitorulŭ imperialŭ germanŭ, cā cu ocaziunea aniversării ȝilei nasterii ce-o va serba mâne, împăratulŭ Germaniei va conferi ministrului de esterne alŭ Italiei, contelui *Robilant*, ordinulŭ celŭ mai de frunte prusianŭ alŭ *Vulturelui negru*. Și n'a fostŭ destulŭ cu acēstă neobicinuită comunicare înainte de timpŭ, dēr mai vinŭ și ȝiare ca „National Zeitung“ și „Post“ și susținŭ, cā acea distincțiune este privită în cercurile autorizate ca unŭ semnŭ cā alianța între Germania, Austria și Italia s'a reînnoită. Aceste foi mai adaugŭ, cā nu e vorba de o alianță ofensivă, ci numai de una defensivă pentru a apēra *status quo* și a susținē pacea europeană.

De aceea s'a trāgānatŭ dēr așa de multŭ criza ministerială în Roma, rēmāindŭ în cele din urmă totŭ cabinetulŭ Depretis, fiindŭ cā se tracta de reînnoirea înțelegerei cu Germania și de aceea opozițiunea italiană a nāvālitŭ cu atāta înverșunare asupra cabinetului Depretis, fiindŭ cā voia sē impedece reînnoirea alianței cu Germania și Austro-Ungaria. Dēr și-o și capētă opozițiunea italiană dela „Norddeutsche allg. Ztg.“, care nu se sfiesce a susținē, cā acēstă opozițiune, condusă de Crispi, este unŭ *periculŭ pentru interesele conservative și pentru autoritatea monarchică în Italia*. Ba fōia bismarkiană merge și mai departe și după ce ia în rīsŭ pe cei ce luptă pentru ideile liberale, numindu-i „democrațiā parlamentară“ declară partida lui Crispi ca solidară cu nihilistii, cu revoluționarii poloni și cu toți inimicii ordinei monarchice a statelorŭ. Metoda celorŭ din Berlinŭ e bine calculată. Dinastia italiană pōte fi spāriată numai înfățișāndu-i-se mari pericole, ce arŭ aștepta-o din partea ligei revoluționare și a republicanismului. Franca e republică, e vatra ideilorŭ revoluționare, pōte esista prin urmare unŭ mai bunŭ mijlocŭ spre a înstrāina pe regele Umberto de Franca, decâtŭ cānd i se ȝice: opozițiunea italiană numai de aceea este contrară așa de hotărītă a alianței italo-germane, pentru cā planulŭ ei ascunsŭ este sē rēstōrne monarchia și sē întemeieze republica în Italia?

În realitate nu se tractēză de a face revoluțiune, nicŭ de a se proclama republica în Italia, ci e vorba numai de a se pune stavilă tendințelorŭ reacționare, cari iesŭ la suprafață și cari, după părerea opozițiunei italiene, prin alianța cu Germania vorŭ fi multŭ încurajate. Tocmai de aceea strigă așa de tare fōile oficiose germane în contra lui Crispi și a soșilorŭ sēi. Unŭ bunŭ sfatŭ le dă însă „Neue freie Presse“ din Viena. Dēcă — ȝice acēstă fōiă — în adevērŭ i-a succēsŭ prințului Bismarck a încheia pretinsa „alianță pentru susținerea păcii și apērării intereselorŭ monarchice“, cu concursulŭ cabinetului Depretis

și în specialŭ cu alŭ ministrului de esterne Robilant, atuncŭ rēu serviciu face cabinetului actualŭ italianŭ organulŭ cancelariei germane, cānd îndrēptă atacurŭ așa de infuriate în contra opozițiunei italiene și o amărăsce, deōrece acēstă opozițiune e încă forte puternică, și nu e în modulŭ acela paralizată ca opozițiunea germană. Prin urmare lesne se pōte întâmpla ca contrarii lui Depretis și ai lui Robilant s'ajungă stăpāni peste parlament și sē-i rēstōrne pe aceștia. Alianța cu Germania ar fi atuncŭ compromisă și vēlva, ce se face conferindu-i-se contelui Robilant ordinulŭ Vulturelui negru și-ar pierde ori-ce însemnătate.

Intr'aceea Italienii au destulŭ necazŭ cu nodurile, ce trebuie sē le înghițā din cauza celorŭ ce se petrecŭ în *Massauah* la țermii Mării roșie, unde i-a dusŭ și pe ei pofa de a cāștiga nouē teritorii coloniale, Scimŭ cā parte din trupele expedițiunii italiene au fostŭ amarŭ bătute de *Abisinieni*, cari au făcutŭ totodată și mulți prizonieri. Comandantulŭ trupelorŭ italiene, generalulŭ *Gené*, îngrijatŭ de sōrtea acestorŭ prizonieri, s'a decisŭ a dobēndi liberarea lorŭ în următōrele condițiuni: Sosise pentru Abisinieni unŭ transportŭ de arme, pe care l'au secestratŭ Italianii. Comandantulŭ oștirii abisiniene *Ras Alulah* a promisŭ, cā va libera pe prizonierii din expedițiunea italiană, dēcă i se vorŭ da afară pus-cile. Generalulŭ *Gené* s'a învoitŭ a face schimbulŭ, mai alesŭ după ce s'a convinsŭ, cā pus-cile erau de sistemŭ vechiu. Procederea comandantului italianŭ a produsŭ nemulțāmiri în sinulŭ coloniei italiene și ministrulŭ de rēboiuri din Roma s'a grābitŭ a-lŭ blama rechiāmāndu-lŭ și numindŭ în loculŭ lui pe colonelulŭ *Saletta*. Cu tōte astea mai multe foi din Roma laudă pe generalulŭ *Gené*, ȝicēndŭ, cā elŭ s'a jertfitŭ pe sine cālcāndŭ articulele de rēboiuri și dāndŭ afară armele, ca sē scape pe prizonieri; acum, adauge, situațiunea în Africa este lāmurită și după liberarea prizonierilorŭ sēi Italia pōte procede erāși fără cruțare în contra Abisiniiei. După ce s'au trimisŭ trupe auxiliare din Italia se vorbește acm de-o acțiune mai energică în contra Abisiniienilorŭ.

Nu puținŭ îi va fi ajutatŭ prințului Bismarck în tractările sale de alianță cu Italia și acēsta încurcătură a Italianilorŭ în Africa. Dībācia cancelarului germanŭ o dovedesce în deosebi împrejurarea, cā elŭ scie se și-i facă prietenŭ în același timpŭ și pe regele Italiei *Umberto I* și pe Papa *Leone XIII*, care încă și în ȝiua de aȝi se consideră ca „captivŭ“ în Roma. Vēdŭt'amŭ cum a întreventŭ Papa în favōrea septenatului, ér cancelarulŭ la rēndulŭ sēu îi va mulțāmi încheiāndŭ pacea politică bisericescă cu Curia română. Se crede cā cardinalulŭ *Galimberti*, care este trimisŭ de Papa spre a felicita în numele sēu pe împăratulŭ *Wilhelm*, va tracta în Berlinŭ în persōnă cu prințulŭ Bismarck asupra amendamentului episcopului *Kopp*, ce urmāresce scopulŭ indicatŭ.

Dēr și de Franca a încercatŭ cancelarulŭ germanŭ sē se apropiā. ȝilele aceste a vizitatŭ Berlinulŭ renumitulŭ inginerŭ francesŭ *d-lŭ de Lesseps*, care a construitŭ canalulŭ dela Suez și acum voiesce sē sēvērșescă o asemenea operă grandioasă pe istmulŭ de Panama, și de acēsta ocaziune s'a folositŭ prințulŭ de Bismarck spre a-i pregāti în capitala Germaniei o primire pe cātŭ de amicabile pe atātŭ de onorātōre. Împăratulŭ, împărătesă, ministrii și tōte persōnele din cercurile înalte berlineze au îmbrāțișatŭ pe Lesseps cu deosebită căldură, așa cā acesta a rēmasŭ cu totulŭ încāntatŭ de primirea, ce i s'a făcutŭ, care a contrastatŭ multŭ cu obicinuita rēcēlă respingētōre a Parisienilorŭ. În întrevorbirile ce le-a avutŭ la reîntōrcere cu raportorii foilorŭ francesse ȝise Lesseps: „M'am convinsŭ,

cā în Berlinŭ tōtă lumea voiesce pacea. Prințulŭ Bismarck precum și împăratulŭ au lāudatŭ forte multŭ atitudinea ambasadorului nostru dela Berlinŭ *Herbette*, care prin declarațiunile sale hotărīte, leale și sincere i-a liniștitŭ. *Bismarck* a ȝisŭ cā întâiŭ a crezutŭ cā tōte vorŭ merge rēu și cā oștirea va trebui sē mērgă la graniță, acum însă pericolulŭ e înlăturatŭ. Elŭ (*Bismarck*) doresce sē trāiască în pace cu Franca, va dovedi însă celŭ mai mare zelŭ rēsboinicŭ dēcă Germania va fi atacată. Atitudinei acesteia are sē mulțāmescă popularitatea sa în Germania; nu elŭ a cerutŭ *Elsația-Lotaringia*, ci partida militară a fostŭ convinsă cā *Metzulŭ* și *Strassburgulŭ* suntŭ de lipsă pentru asigurarea graniței. Împăratulŭ *Wilhelm* pe care l'am gāsītŭ în bună sănătate mŭ-a ȝisŭ între altele: „Noi ne batemŭ numai cānd suntemŭ atacați, fiulŭ meu e de aceeași părere.“ Împăratulŭ m'a asiguratŭ, cā stimēză pe Francesi și se opune rēsboinului, pentru cā scie cā Francesii ca și Germanii nu lŭ dorescŭ și deōrece diplomația lucră pe același terenŭ totŭ este posibilă o înțelegere. Împărătesă mŭ-a ȝisŭ: „Nu mē ocupŭ cu politica, suntŭ însă fericită de-a vedē unŭ Francesŭ. Iubescŭ țera vōstră frumoasă și așŭ fi fericită, dēcă Franca și Germania ar trāi în pace, cum e dorința împăratului și a mea.“

În entusiasmulŭ sēu asupra primirei escelente ce i s'a făcutŭ în Berlinŭ d-lŭ de *Lesseps* a ȝisŭ într'o scrisōre ce i-a predatŭ vice-consulului francesŭ din Colonia, cā „*Germania este amiculŭ naturalŭ alŭ Franciei*“. Interpelatŭ fiindŭ în privința aserțiunei acesteia, *Lesseps* a declaratŭ, cā acēsta este convingerea sa. Elŭ a asiguratŭ cā n'a mersŭ la Berlinŭ în misiune oficială și vorbește așa cum îi dictēză consciința. Germania, adause elŭ, este amiculŭ naturalŭ alŭ Franciei, din cauza vecinătății și a intereselorŭ identice. Pentru cā Francesii au învinsŭ la începutulŭ secolului acestuia pe Germani și aceștia și-au luatŭ revanșa la 1870/1, sē fiā ore acēsta o causă, ca aceste douē națiuni sē trāiască în neînțelegere până la sfērșitulŭ tuturorŭ veacurilor? Rusia, ȝise *Lesseps*, pōte fi amiculŭ Franciei, dēr nu e amiculŭ ei naturalŭ, pentru cā e forte depārtatŭ și din cauza deosebirei moravnilorŭ.

Nu totŭ de acēsta părere suntŭ *omenii revanșei în Franca*, pe cari toile bismarkiane îi aruncă într'o olă cu opoziționalii din Germania, socialŭ-democrați, clericali, Poloni ș. a. Acești campioni ai revanșei dau aȝi tonulŭ, ei formēză majoritatea precumpānitōre în Franca și toți fără deosebire, republicanii ca și monarchistii, Orleaniștii ca și Bonapartiștii, conservativii ca și radicalii, suntŭ încāntați nu de amabilitatea împăratului *Wilhelm*, ci de marimozitatea Țarului Rusiei, căruia, după pārerēa lorŭ, are sē i se mulțāmescă, cā Franca a fostŭ scāpată de unŭ rēboiuri. Mai multe ȝiare de frunte, ca „National“, „Liberté“, „France“, „Paris“, aducŭ din incidentulŭ visitei lui *Lesseps* la Berlinŭ omagie Rusiei, care „a adusŭ unŭ serviciu civilizațiunei“ împiedecāndŭ rēsboinulŭ, pentru care lucru „Franca îi va fi totdeuna recunoscētōre“.

Opiniunea publică în Franca se pronunță aȝi în favōrea Rusiei și pressa francesă dă mereu nutremētŭ acestui curentŭ pentru alianța cu puterniculŭ Țarŭ, pe care îlŭ linguesce necurmatŭ. Chiarŭ „marele Francesŭ“ *Lesseps* a trebuitŭ sē-și audă imputarea, cā a pusŭ la probă simțibilitatea rusescă prin călētoria sa în Germania.

Cātŭ pentru Ruși ei parŭ a fi deocamdată mulțumiți cu succesele ce le seceră politica lorŭ în Franca și asupra tristului fenomenŭ alŭ *atentatului* contra Țarului, ce a fostŭ din nou plānuitŭ și descoperitŭ se mângāiă cu aceea, cā și în alte părți nu e mai bine și cā nihilismulŭ a devenitŭ unŭ „anarchismŭ cosmopolitŭ“. Dealt-

mintrelea din nou asigură foi rusești autorizate că Țarul și Giers sunt hotărâți să nu intervină în Bulgaria, și că Rusia nu vrea să-și risipească puterile espunându-se la nouă aventuri.

Cum se se porțe Sașii din Ardealul?

În „Leipziger Gesellschaft“ publică Karl Bleibtreu un articol despre „greșele germane ale Sașilor ardeleni“ și le face imputări pentru atitudinea lor față de purtarea stăpânirii ungurești. Eță ce scrie autorul articolului, pe care îl reproducem după „Pester Lloyd“:

„E adevărat, că timpurile vechi au trecut, când bărbatul era cu inima la loc și era hotărât să mearge la extremă, decât să se amenința onoarea și naționalitatea. Confederațiilor din Stedingerland și Dithmarschen li s'au făcut mai puține nedreptăți în administrațiune și justiție, și a le răpi limba maternă, cel mai prețios lucru, cel puțin nimănui nu i-a trecut prin cap. Dér ei n'au suferit acesta și mai bucurându s'au luptat unul contra douăzeci. Dér că și țeranul sas o va scote la capăt cu doi Maghiari ori Români — elu se va lăsa totu mai departe să se pună căluș ca homo prudens et circumspectus, căci casa și curtea îi sunt dără de mai mare preț decât onoarea și naționalitatea. Oricărei opunerii, oricărei tenacități în rezistență pacinică, i se va pune într-o clipă capăt prin forța fățișă a stăpânitorilor. Numai enormul sprijin moral al patrioților din imperiul german, numai elu a ferit până acum pe Sași de a merge la extremă. Dér decât nu se întemplă mari răsturnări istorice, nici acesta nu va mai pute mântui cauza pierdută. Căci pierdută este, decât omul se dă cu lășitate îndărăt de a merge la extremă. Celu ce caută să determine mersul evenimentelor numai prin vorbiri și plângerii, celui ce i se pare o nebunie ideea că aru fi și alte mijloace — acela se dă însuși perđarei.

„Nu vreu să urmez mai departe aceste notificări, nu vreu să intru în aceea, câtu de favorabilu aru pute sta raporturile Sașilor ardeleni — printr'o alianță cu România — nu vreu să comparu câtu de mult s'ar pute pface în casul din urmă în ajutoru directu pu ternicul sprijin al publicului german, în vreme ce rasse mai slabe în număr au încercat sub împrejurări mai favorabile, fără orce sprijin din afară, lupta eroică pentru libertatea și existența lor națională în contra unor inimi multu mai puternici.

Acăsta niciodată nu s' va încerca în fundul regiului. Trăim într'o eră materialistă iubitore de pace, nu în „the brave days of old“. Sașii mergu spre peire fără a se mai opr. Cătu timpu opunerea și lăudăroșia pline de vorbe cu „sciința germană“ mai pte dura, până atunci burocrații din Sibiu își voru susține cu energiă rolul lor conducător. Dér sosind odată ziua în care se dice: Ori perit, ori v' supuneți, ori v' puneți în joc viața și sângele pentru germanismul vostru, pe care diceți că-l iubiți mai presus de tote—atunci, da atunci! Numai cumpănindu-se astfel de raporturi se cunoște cătu de susu stă întunecatulu evu mediu în simțimentulu de onore și în adevăratulu idealismu peste noulu timp luminat, în care lupta de nimicire se pörtă cu vorbe, ér nu cu fapte. Impilarea Sasilor este încă țermurită în marginile tirăniei legale. Acte de violență directe trebuie să urmeze și executarea legii școlilor medii, până acum încă numai în modu platonice, va pune definitiv căluș limbei germane. De sigur germanismulu din Ardeal i se va cănta vecinica pomenire, deși nu în tăcere. Căci celu ce nu și ajută elu însuși, aceluia nici Dumnezeu nu și ajută. Și decât Sașii răspund: „Ce putem face noi 250,000 de omeni (cari însu locuescu în linia strinsă și uniți laolaltă) contra forței de stat maghiare? Amu fi pierduți toți“ — atunci se se răspundă liniștit: „Cugetu, că voi prețuiți germanismulu vostru ca viața voastră? Și acăsta e în faptă deplinu adevăratu. E atătu de înrădăcinat în voi acăsta ideă, încătu cu germanismulu, care formeză fa'a și puterea voastră, a'ți perde totu ce v' face viața prețioasă. Și cu tote astea voiți, fără să ncercați a merge la extremă, să primiți spiritualicesce și moralicesce lovitura de mörte? Viața fizică și materia v' este asăderă nesfârșit mai iubită, decât totu renumitul vostru idealismu german? Ei bine, atunci duceți-v' perđarii! În locu de luptă glorioasă și pșire fizică, încă îndoișă, alegeți peire morală și spirituală! Căci înaintea acestei alternative și așa totu sunteți voi puși și ora voastră va sosi. Dér atunci nu v' va pute mântui grecesca și latinésca, nici reuniunea pentru sciința țerii Ardealului, ci vrednicia trainică și practică și destoinicia de a v' însufleți“.

„Pester Lloyd“ dice că d. Karl Bleibtreu e unu nebu în folio și că de sigur nici unu omu nu se va găsi în fundul regiului, care ar avé plăcere să urmeze astorfelul de palavre, prin care acelu individ provocă cu atăta vitejiă pe alți

omeni ca — printr'o alianță cu România — să se revolte contra patriei lor. Făia ungurească încheia dorind ca „Sașii să și scuture măneca și să scape de nenorocii lor amici literari“.

SCRILE ȚILEI.

† Georgiu Laslu, președinte de tribunal în pensiune și avocat, a încetat din viață Duminecă în 8 (20) Martie a. c. în etate de 60 de ani. Reposatulu în totu timpul activității sale ca judecător în Făgăraș, Turda etc. s'a distins prin iubire de dreptate și consciențiositate, care i-au fostu rău răsplăte de cătră cei dela putere. Georgiu Laslu a fostu unu fiu devotatu națiunei sale, pe care a iubit-o și pentru care gata a fostu totdeuna a aduce jertfe pe câtu în putință i-a fostu. Adresăm condolențele noastre neconsolabile sale consörte, care plânge pierderea nobilului ei soț!

Cetim în „Românulu“: „Aflăm cu plăcere, că guvernulu nostru este hotărât a nu încheia convențiune comercială cu imperiulu austro-ungaru, decât nu se va asigura României într'unu modu certu esportulu cerealelor și mai cu sémă alu vitelor.“

Același diaru e informatu, că comisiunea militară română s'ar fi pronunțat pentru adoptarea mitraliezei Mannlicher, inventatorulu puscei cu repetiția pentru armata austro-ungară. Se dice că asupra puscei nu s'ar fi exprimat favorabilu.

„Albina“, institutul de credit și economii din Sibiu a făcutu o nouă emisiune de scrisuri fonciare de 5% sortibile în 30 ani, de 6% nu se voru mai emite și cele existente se voru retrage pe încetulu.

D-lu Justinianu Grama, comisionaru în Brașov, a deschis în Pesta, Waitzner-Boulevard Nr. 16 etagiulu I, unu biuru de afaceri cu produse, comisiune și petroleu, pestrânduși în același timp și biuruulu său din Brașov. Ii dorim succesu și în Pesta, unde d-sa e singurul Român cu astfelu de afaceri.

În comuna Vingard de lângă Șebiu sunt închise de doi ani de țile școlele din cauza diferitei. Afară de lunile Decemvre din 1885 și Ianuarie din 1886 nici unu cursu nu s'a mai ținutu, pe lângă aceea că și în 1884 au fostu în parte închise. Numai în cursulu acestei erni au murit 56 copii și diferita continuă a secera nouă jertfe. Cu măsura unilaterală d'a se ține numai școlele închise nu e mirare, decât nenorocita comună își va vedé înmormențat toți copii români, sași și unguri.

În Spania s'a introdus căsătoria civilă. La cununia bisericescă va asista unu judecător de pace seu unu altu funcionaru civil. La căsătoriile necontractate bisericesce, statulu îi recunoște biserica dreptulu, a constata valabilitatea lor amăsurațu legilor statulu.

Milionarul Kelch din Berlinu a fost arestat, fiind că a bătutu gravu pe propria sa soră, care-lu vi sitase pentru aplanarea unor afaceri de moștenire.

Procesulu de calumnia

contra d-lui F. H. Longinu, avocat în Deva.
(Urmare din Nrii 49, 50 și 51).

Acusatulu în fine declară, că totă investigațiunea și peste totu procedura ce s'a înscenat în acăsta causă a fost pusă pe o bașă greșită și ilegală și că prin urmare tragerea lui înaintea acelu tribunal este incorectă și nelegală.

După acăsta a urmat ascultarea martorilor. Mai întâiu s'a ascultat martorul Alesandru Czura, apoi Henrich Schöpkeș, ambii oficiali la tribunalulu reg. din Deva. Acești martori — ascultați și în decursulu investigațiunei, — s'au ascultat despre afacerea dintre acuator și acusatulu dela 22 Noemvre 1883.

De cumva vomu lua în considerare pozițiunea acestor martori, că adevă ei sunt subordinații președintelui Tribunalului reg. din Deva și că deci viitorulu lor, în mare parte, pte depinde dela densusu, îndată putem pricepe „generea“ ce i-au cuprinsu, când au fost ascultați, precum de escusatulu potu fi și pentru alegerea espresionilor, cu cari s'au încercat a neteți adevărulu faptelor. Fața și gesturile lor au oglindat în deajunsu lupta internă față cu „delicata“ pozițiune în care se aflau.

Cu tote aceste din fasiunile acestor martori s'a adevărit, afară de totă îndoișă, că acusatulu în mai multe rânduri a declarat președintelui Solyom, că a salutat, când a intrat în oficiu, deci — se vede — nu a avut intențiunea, de a se purta neurban față cu președintele tribunalului, prin urmare președintele nu a mai avut și nu a mai pututu avé motivu fundatu, ca să atace pe acusatulu, așa precum l'a atacatu.

Va să dică s'a dovedit, că Dr. F. Solyom Fekete a căutat nodu în papură și că d-sa a trecut peste limita, ce-i compete.

Totu din fasiunea acestor martori se vede apriat, că președintele tribunalului, cu acea ocaziune, a fost

forțe iritat și că eșind din odaia espeditorilor întorcându-se cătră unulu din martori, anume cătră H. Schöpkeș, i-a dăsu: „Decă acusatulu va mai intra aici, fără ca să salute, se lu dai afară (utatsita ki)“.

Întrebat fiindu acusatulu, că ce obiecțiuneză la fasiunea martorilor, răspunde, că martorul din urmă numai în citarea cuvintelor lui Solyom a greșit, încătu — după acusatulu, — Dr. Solyom a dăsu mai multu și anume: că martorul se lu dea pe acusatulu afară cu haiducii. Dér — dice acusatulu, — pentru unu avocat și omu cultu, conceptulu de a da pe cineva afară (kiutasitani) nu multu se deosebesce de partea a doua, ce adevă susține acusatulu.

Din fasiunea acestor martori s'a mai vedit și aceea, că acusatulu a avut cauze de regulat și în espeditura tribunalului și că totdeuna s'a purtat cu cea mai mare urbanitate, față de oficialii, cu cari a avut atingere.

Este deci evidentu, că D-lu Dr. Solyom Fekete, președintele tribunalului reg. din Deva, la 22 Noemvre 1883 așa s'a purtat cu unu avocat, precum unui președinte de Tribunalu nici într'unu casu, — nici după lege, nici după regulile bunei cuviințe, a se purta nu i-a fostu ertat, — prin urmare iritațiunea, rușinea și amărăciunea acusatului și-o pte închipui fiă-cine, încă și acela, care numai în parte cunoște antecedentele acelei afaceri.

Ca să se pta înțelege mai ușor mersulu pertractării și fasiunile martorilor, cari au urmat, trebuie să amintim mai întâiu următoarele:

După cum a dăsu și acusatulu, între elu și președintele tribunalului reg. din Deva, din mai multe și varie motive, de mai multu ani a existat o inverșunare și o luptă necurmată.

În urma acestei lupte, acusatulu încă la anul 1881 éraș după unu atacu vehementu, s'a plânsu la fostulu ministru de justiție, arătându-i, la ce șicane a fost elu espus de cătră președintele tribunalului și peste totu din partea tribunalului reg. din Deva.

Totodată acusatulu a descoperit și respective a denunțat ministrulu mai multe iregularități ce a observat elu și alții la tribunalulu din Deva și la președintele său și a arătat și aceea, că ce opiniu s'au manifestat peste totu asupra procedurii și a faptelor președintelui tribunalului reg. din Deva, dreptu ce a rugat pe ministru, ca să se îngrijescă de curmarea relor, eventualu să trimită pe cineva, ca să afle, intrucătu cele arătate suntu seu nu adevărate.

Într'o plânsore de acelea, — de care acusatulu a înaintat mai multe, — acusatulu a atras atențiunea ministrului și la impregiurarea, că președintele tribunalului reg. din Deva Dr. F. Solyom Fekete, cu ocaziunea alegerilor din anul 1881, s'a dus în mai multe rânduri în cerculu alegătoru al Baiei de Crișiu și pe acolo a corțit, pentru ca să fiă alesu fratele său, inginerulu Sigismund Fekete. Cortesia acăsta a bătutu forțe la ochi și în public și deci se desaproba în publicu pași președintelui.

Nu peste multu și mai alesu după ce fretele președintelui a reușit ca deputat față cu fiă ertatulu Sig. Borlea, s'a ventilat și prin diare cortesia d-lui Solyom, mai apoi a apărutu o epistolă volantă anonimă tipărită în limba maghiară, în care autorulu cu frase bombastice glorifica învingerea lui Sig. Fekete asupra lui Sig. Borlea și totodată desonestându în modulu celu mai scârboșu pe cei cari aparțin partidei naționale române, specialu pe cei cari au participat la conferența electorală din Sibiu la 1881 — numindu-i trădători de patriă, — se încerca a dovedi, că învingerea lui Sig. Fekete se atribuie singuru energiei și activității d-lui Dr. F. Solyom Fekete, președ. trib. reg. din Deva. Acusatulu deci a trimis și acelu pamfletu ministrului și i-a arătat că étă ce se vorbește și se scrie despre președintele tribunalului reg. din Deva, deci — dicea elu — ar fi timpul și necesitate imperativă, ca ministrulu să vedă, ce este adevăru din tote acestea și din câte se vorbesc despre subalternulu său.

În urma acestei denunțări ministrulu — așa se vede, — a provocat pe președintele tribunalului reg. din Deva, să se justifice. D-lu Dr. F. Solyom Fekete, drept justificare, a trimis ministrulu o adevărită, subscrisă de mai multu juți comunali și alte persoane, din amintitul cercu electoral. În atestatul din cestiune — care a servit de bașă la unu din punctele pentru care acusatulu s'a pus pe banca acusatilor, și care nici de prezentu, nici sub decursulu investigațiunei nu a fost și nu e la acte (!) — se dice, că președintele Solyom, la alegerile din 1881 nu a fost în respectivele comune, ai căroru juți seu locuitori au subscris seu pară a fi subscrisu acelu atestatu.

Aflându-se mai târziu, că în favorulu lui Solyom s'a făcutu unu atestatu de cuprinsulu arătat, cei cari au știut și au fost conșinși despre neadevrulu ce cuprinde acelu atestatu au început în publicu a critica și procedura acăsta a președintelui Solyom.

Pe astă cale a aflatu și acusatulu, că în ce modu și cu ce s'a scusat Solyom la ministru și acăsta impregiurare a timbrat-o, când a fost provocat a da dovede dicându că atestatul acela — după cum i s'a spus — nu s'a subscris în faptă de toți aceia ale căroru nume figurăză pe acelu atestatu și că decât atestatul acela conține adevăru, atunci e neadevră acea ce a vorbitu pe atunci totă lumea, e neadevră ceea ce au scrisu cele mai multe diare și s'a tipărit și în amintita epistolă volantă, nedesmintită de Solyom, — ér decât atestatul din cestiune nu conține adevărulu, atunci președintele tribunalului reg. din Deva, d-lu Dr. F. Solyom Fekete, s'a justificat cu unu atestatu, despre care însuși scia, că nu conține adevărulu și acăsta nu se pte considera de lucru strălucit.

Pe acăsta declarațiune și respective dovedă se bazeză punctulu întâiu, în care procurorul crede a descoperi delictulu de calumnia. Altu doilea punctu mai gravu — asemenea după procuroru — ar fi declarațiunea și respective deducțiunea, ce o face acusatulu

relativ la emiterea unui bilet scris de mână proprie a d-lui Dr. F. Solyom Fekete și predat unui individ, menit a fi deținut și escortat la Devași cu al cărui ajutor respectivul a și scăpat de închisoarea pusă în perspectivă. Acest bilet, la timpul său a dat ansă la multe vorbe, combinațiuni și declarațiuni în comitatul Huniădorei, până ce în fine a ajuns chiar și în mâinile comitelui suprem George Pogány. Al treilea punct grav ar fi o salcia tristă, luată fără scirea și învoirea stăpânului, — despre care asemenea s'au vorbit multe în Deva și giurū. (Va urma.)

Din munții apusenți.

Câmpeni, 18 Martie 1887.

Domnule Redactor! Una din dorințele cele mai arătate ale poporului din munții apusenți s'a împlinit „Auraria”, cassa de economii, societate pe acțiuni în Abrud se poate considera de înființată. — Intreg capitalul de acțiuni s'a scris într'o qi, din care s'au și plătit 10% în adunarea constituantă de ieri primindu-se proiectul de statute, numai decât s'au ales și membrii direcțiunii și ai consiliului de supraveghiere în persoanele celor mai competenți bărbați din Abrud, Câmpeni, Bucium și Roșia. — Totuși erī s'a solvit încă 20% din capitalul de acțiuni, și așa ne putem aștepta în timpul cel mai scurt, ca statutele să fie aprobate și firma protocolată prin tribunalul comercial.

Deși timpul era ploios și — ca de comună sub administrația noastră, în ținuturi românești — drumurile nepracticabile: acțiunii totuși s'au înfățișat în număr complet la adunare constituantă; ba s'au înfățișat chiar și neacționarii, cari au asistat în tot decursul desbaterii statutelor.

Intrăga inteligență din ținut, advocați, protopopi, preoți, medici și proprietari de mine, întreprinzători și comercianți au fost reprezentanți în aceste adunare. — O regretabilă și totodată neexplicabilă excepție a făcutu numai unul din cei doi advocați români din Abrud, care nu numai că n'a participat la înființarea acestei instituțiuni cu menirea de a scăpa poporul nostru din ghiarele nemiloase ale usurarilor; ci se dice chiar, că și-ar fi imbiat sucursul la înființarea unei bănci ungurești cu sediul aici în Abrud; ba o persoană demnă de totă credința ne spune, că respectivul Domn advocat tocmai în ziua adunării constituante a „Aurariei”, ar fi ținut discursuri ungurești în adunarea extraordinară a comunității din Abrud.

Din incidentul pretinsei „irredente” — Ungurii aducă miliția pe capul bieților Români din Abrud; n'au cu ce acoperi enormele spese puse în spinarea acestui opid, și totuși se găsește un Română, care în adunarea comunității face cauză comună cu instigatorii acestei calamități. —

Nu scim ce scopuri urmăresce acest domn advocat; îl putem însă asigura a priori, că aci în munții apusenți numai cu noi și prin noi poate ajunge la ceva și nici decum cu aceia, cari până acum l'au desprețuită și astăzi voiesc a-l folosi ca instrument în contra noastră. —

Moțul.

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

(Urmare.)

Cuvintele M. Sale Regelui ne-au mișcat adânc pe toți, căci ele ne-au arătat cu câtă profunditate Maiestatea Sa a pătruns în amănuntele nevoilor națiunii, și câtă sunt de vaste cunoștințele sale științifice, în câtă a caracterizat în puține cuvinte programa întregă a studiului limbii noastre.

Academia în unanimitate a însărcinat pe d-lu B. P. Hașdeu a realiza dorința măreț a Maiestății Sale. Nici că era un altul mai competent pentru această lucrare, decât colegul nostru, cel mai ager scrutaător al limbii românești, apărut și cunoscut de lumea învățată, și cu ale cărui cercetări adânc și ingenioase de mult timp ne mândrim.

Astăzi avem înaintea noastră întău volumul al *Marelui Etimologic*. Din acest volum putem vedea, judeca și aprecia atât însemnătatea ideii Maiestății Sale Regelui, cât și erudițiunea, pătrunderea, și munca pe cari d-lu Hașdeu le pune în executarea acestei lucrări.

Magnum Etimologicum Romaniae nu este un simplu dicționar, redactat după modul dictionarelor de până acuma. El este o lucrare unică în felul său. D-lu Hașdeu a cuprins înțelesul intim al ideii. M. S. Regelui, și a conceput un plan de executare foarte vast și cu totul nou și original. Cuprinsul lucrării este precisat chiar pe titlu prin cuvintele: „*Dicționarul limbii istorice și populare a Românilor*”, de unde se vede că *Magnum Etimologicum Romaniae* va cuprinde în sine totă limba română în manifestările și formele ei istorice populare și dialectale, așa după cum se găsește în cărțile vechi, în literatura populară scrisă și nescrisă și în

vorbirea vie a poporului. Acesta este fondul comun, este baza din care se formază limba literară destinată a exprima toate cugetările și toate manifestările civilizațiunii naționale.

Din relațiunile pe cari d-lu Hașdeu ni le-a prezentat în cei doi ani precedenți am vădit cum s'au strins materialele din cari se formază această lucrare monumentală asupra limbii noastre.

Cele patru fascicule publicate până acuma arată cum lucrarea se execută.

Din partea publicată se vede că *Magnum Etimologicum* nu cuprinde numai însemnarea cuvintelor, cu arătarea etimologiei lor. Fiecare cuvânt formază o monografie, în care sunt înșirate originile și istoricul întrebunțării lui, precum și toate funcțiunile lui în observațiunile, obiceiurile, credințele, superstițiunile poporului, de unde rezultă că acest dicționar este o enciclopedie națională a poporului român, în care sunt arătate și explicate toate manifestațiunile spiritului poporului nostru. Astfel lucrarea d-lui Hașdeu ocupă în studiile noastre filologice un loc de o însemnătate foarte mare. Prin ea se va da un impuls puternic a studiu în toate direcțiunile epichologia poporană a Românilor.

Ușor se va înțelege acum, de ce *Marele Etimologic* trebuie să se deosebescă de forma obicnuită a dicționarului. În *Dicționarul* d-lui Hașdeu fiecare cuvânt este tratat în forma unei mici monografii, care poate fi citită și înțelesă de fiecare. Prin acesta *Magnum Etimologicum* va deveni o carte instructivă în care ori cine va putea găsi explicări asupra oricărui cuvânt, această lectură va contribui foarte mult la răspândirea cunoștințelor drepte asupra limbii și asupra poporului român și la înlăturarea multor idei greșite cari sunt răspândite chiar între Români asupra manifestațiilor spiritului național. *Dér Magnum Etimologicum* va mai avea un alt rezultat, o cunoștință exactă a tezaurului limbii românești și a întrebunțării lui.

Având înaintea noastră întâiul volum al *Marelui Etimologic*, și apărând marea însemnătate pentru națiune a acestei publicațiuni, precum și onoarea ce ea face țării și Academiei, se deșteptă în noi simțăminte de adâncă recunoștință și de nemărginit devotament către M. S. Regele, Augustul Președinte și Protector al Academiei, care a conceput ideea lucrării și a dat mijloace ca să se realizeze, precum și simțăminte de iubire, de stimă și de mulțămire către colegul nostru B. P. Hașdeu, care și-a pus totă activitatea sa spre a realiza această lucrare care va fi, cum a spus M. S. Regele, „un monument neperitor” pentru limba și cultura română.

III. Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

În bugetul statului pe anul 1886—87 s'a trecut, pentru continuarea și completarea colecțiunilor istorice Hurmuzaki, o sumă totală de 33,000 lei; adică suma de 15,000 lei, care s'a acordat Academiei în ultimii ani pentru cercetări și publicări istorice s'a unit cu suma de 18,000 lei pe cari statul îi acordă anual pentru publicațiunile Hurmuzaki. Prin acesta s'a putut da o întindere mai mare decât în anii trecuți publicării de documente și culegerii lor de prin arhivele străine.

Lucrările făcute în această direcțiune în decursul anului sunt următoarele:

1. Din *Documente privitoare la istoria Românilor* s'a publicat volumul V partea II (de XXVI și 406 pagini). În această parte se cuprind 375 documente din anii 1650—1699, adunate din arhivele statului dela Veneția, din biblioteca St. Marco, și din câteva colecțiuni din Roma. Volumul se termină cu un indice alfabetic general pentru documentele cuprinse în amândouă părțile lui.

2. S'a început tipărirea părții II a volumului III, în care se vor publica documente adunate totuși din Arhivul de stat dela Veneția pentru anii 1576—1600, spre a se completa printr'insele colecțiunea de documente din aceiași ani adunate de Hurmuzaki și cuprinsă în volumul III deja publicat. În acest volum s'au tipărit până acuma 150 documente.

3. Din *Fragmente zur Geschichte der Rumänen* s'a publicat volumul V (de XIV și 473 pagini), în care se tractază istoria Principatelor române și a cestiunii Orientului în general dela 1724 până la 1782. Cu acest volum se termină studiile fragmentare redactate de emuritorul Eudoxiu Hurmuzaki, mai rămânând a se pune în ordine și a se publica mai multe note și excerpte, cari se mai află în hârtiile sale.

4. În relațiunile anilor trecuți am avut onoarea a vă arăta hotărârea comisiei publicațiunilor Hurmuzaki în privirea completării colecțiunii de documente pentru epoca mai veche a istoriei noastre, adică înainte de anul 1575.

În decursul anului încetat s'a tipărit întâiul volum (de XXX și 701 pagini), cuprind 553 documente estrase din diverse publicațiuni și privitoare la anii 1199—1345, adică la cea mai veche epocă docu-

mentală a istoriei noastre. Documentele reproduse în acest volum s'au controlat în diferite edițiuni în cari au fost publicate. Unele au fost colationate chiar cu originalele spre a se ajunge astfel la un text autentic curățit de toate greșelile străcurate în alte edițiuni. La sfârșitul volumului s'au pus cinci stampe litografice pe cari sunt reproduse facsimile de diferite numiri proprii precum și câteva citate ale cărora text este contraversat. Acest volum, prelucrat de d-lu Nic. Densușianu, s'a tipărit cu îngrijirea d-sale, și formază întâiul volum al colecțiunii Hurmuzaki.

Continuându-se această lucrare, se va completa în mod documental partea mai veche a istoriei noastre, și studiile istorice se vor putea face de acum înainte pe base sigure și necontestate, er colecțiunea Hurmuzaki devine astfel din ce în ce mai mult un corp complet al documentelor privitoare la istoria Românilor.

(Va urma.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PESTA, 21 Martie. — Secretarul de stat Alexandru Wekerle a fost ales unanim deputat dietal în cercul electoral Buro.

BERLIN, 21 Martie. — Comitetul camerei seniorilor a făcut esențiale modificări în proiectul bisericesc politic, prin care legile din Mai se desființază total și se permite erășii a se reînforțe toate ordinele și congregațiunile espusate.

DIVERSE.

Morte șorecilor. — „Gazeta Sătenui” recomandă pentru a se stărpi șorecii cei mari, ce fac atâtea stricăciuni prin magazii etc. următoarele două mijloce foarte bune, mai ales pentru cei ce — cu drept cuvânt — li e tēmă d'a-i stărpi cu otrăvuri ca: strihnină, arsenic (șoricicic) și fosfor. Aceste mijloce sunt: 1) A se pune praf de vară nestins amestecat cu făină și cu zahăr. 2) A se înmuia în grăsime bucăți de burete și după ce se usucă a se pune pe unde bantue șorecii. E nevoie a se pune împrejur vase cu apă. Șorecii mănăncă buretele și varul, se duc deși potolesc setea și crepă. Cine nu crede facă probă!

Succesul fracului roșu. — Se scrie din Turin: O reformă de mult timp plănuită de domni noștri în monotona și necolorata toaletă bărbătească de bală a învins în zilele din urmă oricelă piedecă. La un bal al contelui Sambuy apărură după o întrebire la vreo sută cavaleri totuși unu și unu, într'un costum, care nu îndrăsnise a se depărta cu desăvârșire de îndatinata și venerabilă formă a fracului, însă înlocuia ceremoniosul negru c'un roșu înfocat. Pantaloni negri, giletca de pichet albă și cusută, precum și încălțăminte fină cu cataramă de argint întreaga costum. Noua coloră modernă a fracurilor dă salonului de bal un aspect multicolor și animat, deși nu se poate nega, că roșu deschis descopere ochilor multe mici defecte în dezvoltarea corporală și în ținută, pe cari le acoperea discretul negru. În Genua Milan și Roma, s'au vădit în carnevalul acesta multe fracuri roșii și numai încape în doială, că carnevalul viitor va vedea plăcutul roșu ca coloră obligată a îmbrăcăminte de gală bărbătească. (bine înțeles în saloanele de bal.)

Răsboiu în aer. — Totă lumea se'ntrăbă: Fi-vă răsboiu? Până acuma nimenea n'a putut da un răspuns sigur la această întrebare. Cu atât mai mult însemnătate câștigă din cauza acesta simplul sătuleț slavonic Vidovec în apropiere de Warasdin, deoarece se comunică de acolo despre un răsboiu, carele cel puțin în aer s'a și purtat. Acestă comunicare este din cuvânt în cuvânt următoare: În zilele trecute avură ocaziune locuitorii satului Vidovec, depărtat o oră de Warasdin, a observa 3 zile dearându un fenomen admirabil, o *fata morgana*. Pe șesul din fața satului care se întinde până la Warasdin, se văd un mare despărțământ de infanterie, la care se deosebeau șepcile cele roșii, pe când celelalte părți ale uniformelor erau întunecate, fără o coloră anumită. Trupele făceau exerciții. În mijloc sta un colos de comandant, care prin semne cu săbii conducea exercițiul. Când comanda el „la pământ”, când „fugă”, cea ce se executa cu precizie. În fine după o durată de mai multe ore se întrerupse exercițiul și misterioasă cetă dispărură. Acestă se repetă 3 zile dearându. Întrăga populație era în picioră fără-care voia să vadă misterioasă armată. Mai mulți omeni cu inimă, între cari și 2 gendarmi, se duseră spre a constata, decă nu au lăsat semne aceste evoluțiuni, der nu descoperiră nici cea mai mică urmă. O frică superstițioasă îi cuprinse pe omeni și fiecare jura, că acesta ar fi un semn prevestitor de răsboiu.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 19 Martie st. n. 1887

Rentă de aur 5%	101 50	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtă 5%	89 30	Despăgubire p. dijma de vin ung.	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	150.—	Imprumutul cu premiu ung.	120.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost 1-1-a emisiune	89.—	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	122 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost 2-a emisiune	124.—	Renta de hârtă austriacă	80 55
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost 3-a emisiune	115 25	Renta de arg. austr.	81.30
Bonuri rurale ungare	104.25	Renta de aur austr.	113 15
Bonuri cu cl. de sortare	104.—	Losurile din 1860	133.25
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	104.25	Acțiunile băncii austro-ungare	876 —
Bonuri cu cl. de sortare	104 25	Act. băncii de credit ung.	295.75
Bonuri rurale transilvane	104 20	Act. băncii de credit austr.	285.50
		Argintul — Galbini	—
		impărătesc	6.00
		Napoleon-d'ori	10.10
		Mărci 100 imp. germ.	62 62
		Londra 10 Livres sterlinge	127.80

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	90 ¹ / ₂	91—
Renta rom. amort. (5%)	91 ¹ / ₂	92—
» convert. (6%)	84—	85—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	99—	100—
» » » (5%)	82 ³ / ₄	84 ¹ / ₄
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	90—	91—
» » » (5%)	78—	79—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
» » » Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	18.—	18. ³ / ₄
Bancnote austriace contra aur.	2.01	2.02

Cursul pieței Brașov

din 12 Martie st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.44	8.48
Argint românesc	8.40	8.45
Napoleon-d'ori	10.08	10.12
Lire turcești	11.30	11.40
Imperiali	10.30	10.40
Galbeni	5 95	6.—
Scrisurile fonc. »Albina»	101.—	102.—
Ruble Rusești	113.—	114.—
Discontul	7—10%	pe an.

EQUITABLE

Societate de asigurare pe viață a Sta-felor Unite în New-York.
Infinită în anul 1859.
Starea asigurătorilor la 1 Decembrie 1886.
R. M. 1.747.000.000.
in anul 1884 408.000.000
360.000.000
in anul 1885 408.000.000
474.000.000 în anul 1886
474.000.000 în anul 1887
Fondurile totale se urcă de la 272.000.000 mărci din 1 Ianuarie 1886 la suma de 321.000.000 la 1 Ianuarie 1887.
Eșecul curat al câștigului a fost la 1 Ianuarie 1887. 680.000.000 mărci și a crescut în comparație cu anul trecut cu 130.000.000 mărci.
Capitalul plasat în Europa peste 16.000.000 mărci. Necontabilitatea polițelor după existență de trei ani. Răscumpărarea și dreptul la reducere a făcând polițe după existență de trei ani. La capitalul în acții de 100.000 dolari se socotesc după statute numai 7% interese, partea cealaltă a câștigului, formând multe milioane cade exclusiv în folosul asiguraților.
Subdirecțiune pentru Ungaria în **Budapesta, Andrássystrasse 12.**
Agenția cercului la: 4-6
» Filiala Albinei, Brașov.

Avis d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fașia sub care au primitu ȋiarul nostru până acuma.
Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și postaultimă.
Decă se ivesc iringularități la primirea ȋiarului onor. abonați sunt rugați a ne încunoscintița imediatu prin carte postale, ca în cătu depinde dela noi, să se delătoreze
ADMINISTR. „GAZ. TRANS“

ABONAMENTE

la **„Gazeta Transilvaniei“**

se potu face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecării lună, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite esactu arătându-se și posta ultimă.

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unu anu	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unu anu	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

„ALBINA“ institutu de creditu și de economii în Sibiu.

Bilanțul anual

din 31 Decemvre 1886 alu societății.

Active:

Cassa în numerar	75,993.56	fl.	cr.
Monetă	3,581.84		
Cambie de bancă	1,340,037.38		
Imprumuturi pe ipoteci:			
a) în scrisuri fonciare	1,039,997.77		
b) în numerar	79,239.—	1,119,236.77	
Credite fixe	117,406.50		
Avansuri pe efecte publice	77,123.80		
Credite de contu-curentu	99,765.77		
Imprumuturi pe produse	16,179.52		
Cassa institutului și diverse realități de vëndare	129,412.82		
Efecte publice	137,481.65		
Efectele fondului de garanță ale scrisurilor fonciare	318,597.15		
Efectele fondului de pensiuni ale funcționarilor institutului	20,652.90		
Depuneru la diverse bănci	20,218.42		
Mobilier	6,661.64		
după amortisare de	666.16	5,995.48	
Diverse conturi debitoare	99,214.27		
		fl. 3,580,897.81	

Passive:

Capitalu socialu		fl.	cr.
3000 acțiuni à fl. 100		300,000.—	
Fondulu de rezervă alu acționarilor		52,992.60	
Depuneru pentru fructificare		2,089,131.35	
Scrisuri fonciare în circulațiune	970.200.—		
Scrisuri fonciare eșite la sorți în circulațiune	1,900.—	972,100.—	
Fondulu de pensiuni alu funcționarilor		20,774.06	
Dividende neridicate		2,820.—	
Cambie de bancă reescomptate		57,070.—	
Interese anticipate pto 1887		17,437.77	
Diverse conturi creditore		22,861.87	
Profitu curat		45,710.16	
		fl. 3,580,827.81	

Sibiu, 31 Decemvre 1886.

G. Barițiu m. p., membru alu direcțiunei. I. Popescu m. p., membru alu direcțiunei. P. Cosma m. p., directoru esecutiv. Iosif Lissai m. p., comptabilu.

Subsemnatulu comitetu amu esaminatu bilanțulu presentu și confrontându-lu cu registrele principale și ausiliare ale societății ținute în buna regulă, l'am găsitu în consonanță cu aceleași și esactu.

Sibiu, în 14 Martie 1887.

Comitetulu de supraveghiere:

Dr. Aurelu Brote m. p. Michaelu Kabdebo m. p. Cornelius Tobias m. p. N. Frateșiu m. p. I. Crețiu m. p.